

Motion till riksdagen

1986/87:Ub76

Per-Ola Eriksson (c)

Forskning (prop. 1986/87:80)

Forskning och utbildning har en stor betydelse för att kunna förnya näringslivet och skapa balans mellan och inom olika regioner i vårt land. De små högskolorna har en avgörande betydelse i detta sammanhang. De kan medverka till att öka kompetens och kunskapspridning i samarbete med näringslivet i de regioner de verkar. Därför är det angeläget att få en sådan fördelning av forskningsresurserna att en positiv regional utveckling kan åstadkommas.

Tekniska högskolan i Luleå har blivit en av de viktigaste regionalpolitiska insatserna för Norrbottens län och näringslivet i norra Sverige. Högskolan kan i hög grad medverka till kompetenshöjning och förnyelse inom näringslivet. I ett län som av tradition inte haft ett differentierat näringsliv är detta viktigt. På ett aktivt sätt kan nu högskolan i Luleå bidra till att nya företag etableras och få den kompetens som behövs för en positiv utveckling.

För småföretagens utveckling spelar en högskola en viktig roll när det gäller att få tillgång till ny teknik, forskningsrön och utbildad arbetskraft. Eftersom näringslivet i norra Sverige behöver ett större inslag av småföretag kan högskolan i Luleå medverka till en positiv småföretagsutveckling.

Riksdagen har vid olika tillfällen medverkat till att ge högskolan i Luleå värdefulla ekonomiska tillskott för att kunna utveckla sin forskning inom olika sektorer t. ex. data, elektronik, verkstadsteknik och informationsteknologi. De ekonomiska medel som tillförts högskolan har haft karaktären av speciella regionalpolitiska satsningar och varit tidsbegränsade. För att långsiktigt kunna bygga upp en bra forskningskompetens är det nödvändigt att högskolan får tillgång till mer varaktiga resurser.

För att högskolan i Luleå i framtiden skall kunna spela en ännu mer aktiv roll i den regionala utvecklingen måste skolan få ökad andel av den totala resurstilldelningen för forskning inom landet. Staten har i detta sammanhang en övergripande roll.

En studie av utvecklingen visar att Luleås andel av det totala anslaget till de tekniska fakulteterna är i stort sett oförändrad sedan budgetåret 1979/80. Då var den 10,0 % och beräknas för budgetåret 1986/87 uppgå till 9,9 %.

Högskolan i Luleå är fortfarande under uppbyggnad och ligger i den del av landet som med störst tyngd kan motivera behovet av regionalpolitiska insatser. Trots detta har högskolan efter 1979, vad forskningen anbelangar, fått leva på samma villkor som de äldre och väletablerade högskolorna. Detta är inte tillfredsställande.

Förslagen i den forskningspolitiska propositionen som nu är aktuell innebär inte någon väsentlig förändring till det bättre av den beskrivna situationen. Den ökning av fakultetsanslaget som högskolan föreslås få kommer till stor del att svara mot bortfallet av de tidsbegränsade regionalpolitiskt motiverade tillskotten. Det som förefaller vara en kraftig förstärkning av högskolan medger endast en måttlig förstärkning av forskningsverksamheten i förhållande till föregående budgetår.

Denna situation blir ännu mer påtaglig budgetåret 1989/90 då det sista av de regionalpolitiskt motiverade tillskotten på 2 milj. kr. faller bort. Även om man tar hänsyn till de allmänna förstärkningar som föreslås för budgetåren 1988/89 och 1989/90 kommer fakultetsanslaget för Luleå då i realiteten att minska och hamna något över nivån från budgetåret 1986/87 men under nivån för 1987/88.

Det är nödvändigt att anslaget till högskolan i Luleå räknas upp för att kompensera bortfallet av de tidsbegränsade regionalpolitiska anslagen.

Näringslivet i Norrbotten präglas i hög grad av gruv- och stålindustrin och då utgör den metallurgiska forskningen och utbildningen vid högskolan en viktig del i strävan att stärka gruv- och stålindustrin. Därför är det ytterst angeläget att fakultetsanslaget till högskolan i Luleå höjs.

Höjningen av fakultetsanslaget till denna del bör göras med 1.2 milj. kr. för året 1988/89.

Inom flera andra sektorer utgör också högskolans forskningsinsatser nödvändiga inslag för en positiv näringslivsutveckling i länet. Det är därför angeläget att förstärka högskolans fakultetsanslag utöver vad som föreslås i propositionen för att möjliggöra en mer kraftfull satsning på forskning inom områden som datateknik, elektronik, materialteknik, industriell marknadsföring och maskinteknik.

Genom att tillföra högskolan i Luleå ökade resurser för dessa områden med ytterligare 2 miljoner utöver vad som föreslås i propositionen kan skolans roll i regional- och näringslivsutvecklingen förstärkas. En förstärkt forskning inom ovan angivna områden bidrar i sin tur till att stimulera företagsetableringar i länet. I synnerhet är detta angeläget i de delar av länet som under lång tid utsatts för avfolkning och har ett mindre väl utvecklat näringsliv.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om ökade anslag till högskolan i Luleå för att stärka högskolans forskningsresurser och därmed öka dess roll i den regionala utvecklingen.

Stockholm den 11 mars 1987

Per-Ola Eriksson (c)